

Syv år er det siden

Syv år er det siden, jeg skuede mit land,
og tre dejlige piger, som jeg at nævne kan.
Den ene hed Marie, og det var et dejligt navn,
ja, det dejligste, som jeg at nævne kan.

2. Så blæste det op til en sydvestlig vind,
og så kom der et skib for en agterlig vind.
Forude på galionen sad en jomfru så fin,
og hun ligned allerkæresten min.

3. Jeg så da på hende med fortjusende behag,
mine øjne de skinned' som solen hver dag.
Jeg vil ej længer tøve, om det koste skal mit liv,
jeg vil se, jeg vil vide, hvem hun er.

4. Så kasted' jeg mig ud i bølgen den blå,
om jeg aldrig ombord dette skib skulle nå.
Jo, det lykkedes mig ud, hvor faldrebstrappen lå,
og jeg ombord i dette skib jeg kunne gå.

5. Ombord i dette skib sad den dejligste mø,
hendes kinder var blegned, ja, som hun var død.
"Ak, hør du hjertens jomfru, nu har jeg lidet nød,
jeg har tumlet ud' på bølgen næsten død."

6. Hun tog mig i sin favn, og hun drog mig til sit bryst,
og hun gav mig en forfriskning, det var jo en god trøst.
Den pige hed Marie, og det var et dejligt navn,
ja, det dejligste, som jeg her nævne kan.

7. Så fared jeg med skibet i otte dages tid,
indtil jeg fik mit fædreland at se.
Jeg gik til pigens fader og spurgte ham derom,
om jeg kunne få hans datter så from.

8. Faderen sagde da til mig disse ord:

”Er du overens med pigen på denne verdens jord,
er du overens med pigen, som du har valgt dig ud,
skal du sikkerlig få hende til din brud.”

9. Den sømand, den Herman, det var et dejligt navn,
ja, den dejligste sømand, som jeg at nævne kan.

Og nu bor han udi Norge, ja, iblandt de høje fjeld,
og der lever han fornøjeligt og vel.